

Kapitulasjonen i juni 1940.

direktør Lorenz Vogt

102006

Okkupasjonstidens historie byr på stadig ny overraskelser. Sist var statsminister Nygaardsvold og utenriksminister Koht i vidneboksen. Ingen av dem kjente det kapitulasjonsdokument, som blev undertegnet på Norges vegne av daværende oberstløytnant, nuværende general Roscher-Nielsen den 10. juni 1940.

Den 10. juni 1940 i Trondheim, Oberst Johannes Schlotz som gjennomgår forholdet med officerenes æresord har heller ikke citert avtalen av 10. juni 1940.

Da dokumentet har den største interesse kan det være riktig å gjengi dets ordlyd:

TRONDHEIM, den 10. juni 1940.

Mellem den tyske overkommando i Norge representert ved oberst i Generalstab, Buschenhagen, og den norske overkommando representert ved oberstløytnant i Generalstab, Roscher-Nielsen, er idag sluttet følgende avtale:

I betraktning av den tapre holdning som den norske 6. divisjon har vist, innrømmes den følgende ærefulle betingelser for å legge våbnene ned:

De norske stridskrefter legger våbnene ned og forplikter sig til ikke å gripe til våben igjen mot det tyske rike eller dets allierte, så lenge den nu pågående krig varer.

Den norske overkommando utleverer straks de tyske krigsfanger som er i dens varetekt samt en liste over tyske sårede og fanger som måtte være bragt ut av landet.

Den tyske overkommando overtar opsynet over de tyske og allierte sårede. Sykebehandlingen overtas av ansvarlige norske institusjoner.

Den norske overkommando sørger for at alle våbner legges ned og overleveres sammen med alle militære transportmidler til lands og til sjøs, forråd av ammunisjon, materiell, brenselstoffer, smør, olje, bilringer og sprengstoff i ubeskadiget stand. Forråd som ikke kan overleveres skal det gies en fullstendig fortegnelse over, likeledes over alle fartøier over 100 tonn.

Den tyske overkommando forplikter sig til å frigjøre transportmidler som er nødvendig for befolkningens forsyning, og over disse skal der legges op en fullstendig og utvetydig liste.

Efter utleveringen av de tyske fanger samt våben og militærutstyr, vil den tyske overkommando tillate officerer, underofficerer og menige som ikke er yrkesmilitære å vende tilbake til sine hjemsteder. Yrkesmilitære har valget mellem å gi sitt æresord på ikke mer å kjempe mot Det Tyske Rike eller dets allierte i denne krig, eller ærefullt krigslangenskap. Officerene får beholde sine personlige våben.

Den norske overkommando skal straks gi den tyske overkommando en fullstendig fortegnelse over alle utførte kamphindre f. eks. land- og sjøminer, sperringer, forberedte sprengninger (også de som er utført av de allierte tropper) med skisse over hvor de ligger, samt en skisse over alle sambandsmidler (ledningsnett og radio o.s.v.). Den norske overkommando skal stille til rådighet for den tyske overkommando i dens område forhåndsværende fartøier og andre redskaper som trenges til å fjerne kamphindre til lands og til sjøs som er nevnt i forrige avsnitt.

Den norske overkommando sørger for at flyveplassene Bardufoss og Skånland snarest settes i brukbar stand.

Den norske overkommando skal videre straks avholde sig fra å bruke de forhåndsværende sambandsmidler til å kommunisere med utlandet, og sørge for at det heller ikke gjennom civile myndigheter eller privatpersoner

storting, regjering, høylestet, administrasjonsråd og fylkesmenn. Man setter under tiltale en masse mennesker. Landsvikavdelingen har beskjettiget 1700 personer.

Men man har undlatt å legge frem basis for alt sammen: Regjeringens protokoller, administrasjonsrådets forhandlinger, departementenes skrivelser, de militære kapitulasjonsdokumenter, arkivet fra nevnden for industri og omsetning o.s.v.

Hele kildematerialet holdes skjult. Derfor er oppgjøret, det rettslige som det utenrettslige uten grunnlag. Når et enkelt dokument kommer frem virker det som en inndiskresjon, mens det i almindelighet er en forsømmelse, hvis det ikke kommer frem.

Der må her bli en forandring. Lorenz Vogt.

Veisak i Hof herredstyre.

I Hof herredstyes siste møte forelå ansøking fra opstitterne på østsiden av Bergsvannet om at veien over Rødsøya må bli ført frem til det planlagte brosted snarest mulig. I henhold til Vestfold Fylkes Veikontors brev til Hof kommune av 22. des. 1938 uttaler veidirektøren at han for tiden ikke finner omhandlede vei berettiget til opptagelse som hovedvei, men vil anbefale at den klassifiseres som bygdevei, og at det i sin tid blir bevilget 1/2 statsbidrag til dette anlegg. Parsellen Røed-Halsrud er ferdig og åpnet for offentlig trafikk. Den nuværende lave vannstand har gjort at tanken om en billigere broforbindelse ved Rødsøyas nordre side igjen har kommet frem. Skal denne tanke realiseres, må veien over Rødsøya forlenges og må muligvis også stikkes etter en ny linje. Enst vedtak: Vestfold Fylkes Veivesen anmodes om å omberegne og eventuelt stikke om forannevnte vei og broforbindelse.

Hvordan Trondheims

laste gods for ti

værelsenes og kassene, og ikke mer å kjempe mot Det Tyske Rike eller dets allierte i denne krig, eller ærefullt krigsfangenskap. Officerene får beholde sine personlige våben.

V.

Den norske overkommando skal straks gi den tyske overkommando en fullstendig fortegnelse over alle utførte kamphindre f. eks. land- og sjøminer, øperinger, forberedte sprengninger (også de som er utført av de allierte tropper) med skisse over hvor de ligger, samt en skisse over alle sambandsmidler (ledningsnett og radio o.s.v.). Den norske overkommando skal stille til rådighet for den tyske overkommando i dens område forhåndværende fartøyer og andre redskaper som trenges til å fjerne kamphindre til lands og til sjøs som er nevnt i forrige avsnitt.

Den norske overkommando sørger for at flyveplassene Bardufoss og Skånland snarest settes i brukbar stand.

Den norske overkommando skal videre sørge for å holde seg fra å bruke de forhåndværende sambandsmidler til å kommunisere med utlandet, og sørge for at det heller ikke gjennom civile myndigheter eller privatpersoner finner sted noen radio — telefon — eller telegrafresponsanse med de stater som Det Tyske Rike er i krig med.

Grenseforbindelsen mellom Sverige og Finland opprettholdes i det omfang de økonomiske forhold krever det.

VI.

På forlangende og mot vederlag stiller den norske overkommando til rådighet for den tyske overkommando sjøtrafikkportmidler under sjøkyndig ledelse i nødvendig omfang for militærtransporter.

VII.

Den demobilisering som allerede er innledet av den norske overkommando gjøres også gjeldende for de norske tropper i Finnmark. Bestemmelsene om å legge ned og avlevere våben og utstyr o.s.v. gjelder i samme utstrekning for dem. Undtatt er to bataljoner og ett batteri ved grensen til Øst-Finnmark. Inntil grensevakten er endelig ordnet skal disse som hittil ha vakt under befaling av fylkesmenn i Finnmark under navn av henholdsvis grensevaktpolitibataljon og grensevaktpolitibatteri.

VIII.

Den norske overkommando gir de ansvarlige myndigheter ordre til å imøtekomme de krav som den tyske krigsmakt måtte stille med hensyn til los-, sjømerke- eller fyrvesenet samt med hensyn til værvarseling for å beskytte Norge og sikre skibs- og luftfarten.

IX.

Denne avtale trer i kraft øyeblikkelig. Den tyske sambandsoffiser ved den norske overkommando har fullmakt til å ordne detaljsaker i forbindelse med avtalen.

Avtalen er utferdiget i fem tyske og fem norske eksemplarer.

I tvilsfelle legges den tyske tekst til grunn.

Trondheim, den 10. juni 1940.

For den tyske overkommando:

BUSCHENHAGEN

(sign.)

Obers' in Generalstabe.

For den norske overkommando:

R. RÖSCHER-NIELSEN

(sign.)

Oberstløjtnant i Generalstaben.

Dette dokument inneholder som det vil sees adskillig av interesse. Det er noe uforståelig at dette dokument, som forelå i 5 norske eksemplarer ikke er kommet regjeringen ihende. Om dette dokument er i overensstemmelse med fullmakten er ikke godt å vite for utenforstående — så lenge man ikke har fullmaktenes ordlyd. Dette dokument som så mange andre skulde hatt sin selvstendige plass i en hvitbok som for lengst burde vært utkommet.

Ifølge «Dagbladet» referat har

utenriksminister. Kjøtt meddelt at der ikke er sluttet noen militæralliance mellom Norge og noen annen makt. Spørsmålet om hvorvidt frontkljemperne har på ret våben mot Norges allierte bortfaller dermed. Der var ingen allierte å bære våben mot.

Statsminister Nygaardsvolds vidneuttalelser vedrørende tilbudet i Luleå om en demarkasjonslinje mellom tyskerne og Norge virker riktige i forhold til de offentlige dokumenter, så langt som srenske og norske hvitbøker.

De nye ting man dumper bort i mere eller mindre tilfeldig i de enkelte rettssaker burde ikke være nye. Men fallet er at det hele oppgis fra først av er lagt galt an. Man er politisk som rettslig begynt med en rakettsankelsak. Man graver i presidentkap

bidrag til dette anlegg. Parsellen Reed-Plafarud er ferdig og åpnet for offentlig trafikk. Den nuværende lave vannstand har gjort at tanken om en billigere, broforbindelse ved Reedsøys nordre side igjen har kommet frem. Skal denne tanke realiseres, må veien over Reedsøys forlenges og må muligvis også stikkes etter en ny linje. Enst vedtak: Vestfold Fylkes Veivesen anmodes om å omberegne og eventuelt stikke om forannevnte vei og broforbindelse.

i en gruppe Linge. Hanster tiltalte ten. I 1942 Lindhjem for å i deknings. På en da hadde man helt lass me vis kom fra vis fra bakk hadde vidne varene gikk

Hvordan Trondheimsfjorden lagt øde for fienden

Kommandør Olav Bergersen beklager de manglende bevilgninger.

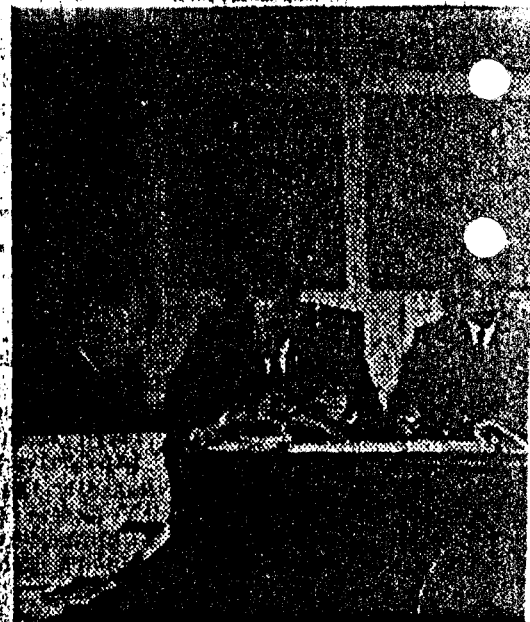
OSLO, 3. des.

(NTB.) I krigsrettssaken mot oberstløytnant F. Jacobsen understreket tiltalte meget sterkt at Agdenes var uten beskyttelse mot land. I Stortingets forsvarsordning av 1933 heter det at Agdenes er fritatt for oppgavene på landfronten. Det hadde derfor ikke vært drevet skytning mot land. Festningen hadde ingen pigstrådsperringer, ingen håndgranater og mannskapene hadde vært uten geværtraining de siste 10—12 år. Likevel blev kampen jevn og holdt ved like i 9 timer mot en overlegen fiende både i utstyr og antall. Tiltalte hevder at festningens

forsvarsmid ordren om talte gir sk for m o mann, pe vært uten ammunisjo genmannsk granatild a de samba kamp

Den 10. befal ved relse hjem

Vidneav snittscheff distrikt i gersen. bl. a., at utenfor Ag ikke økonom uenget som Vidnet kon lende bevil effektivt Trondheim

I Oslo pågår en krigsrettssak mot oberstløytnant F. Jacobsen. Tiltalen gjelder overgivelsen av festningen Agdenes til den tyske krigsmakt. Tiltalte er oberstløytnant F. Jacobsen, kommandant på Agdenes.